

- 2) Voiko yhteisön lentoyhtiö saada Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Amerikan yhdysvaltojen välisen lentoliikennesopimuksen perusteella oikeuksia muita jäsenvaltioita kuin sitä jäsenvaltiota kohtaan, jossa sen päätoimipaikka on?
- 3) Onko jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten lentoliikennesopimusten neuvottelemisesta ja täytäntöönpanosta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/2004 (EUVL L 195, oikaisu EUVL L 204) 5 artikla esteenä sille, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklassa tarkoitetun ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetun sijoittautumiskriteerin täyttymistä arvioitaessa edellytetään muun muassa sitä, että sellaisen yhteisön lentoyhtiön, jonka päätoimipaikka on jäsenvaltiossa A, laivueen vähintään kahdesta lentokoneesta muodostuvan osan asemapaikka on jäsenvaltiossa B?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.9.2015 – S ja T v. R

(Asia C-492/15)

(2015/C 398/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Hakijat ja valittajat: S ja T

Vastapuoli ja hakija: R

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ (jäljempänä Bryssel II a -asetus) 35 artiklan 1 kohta esteenä asetuksen 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tunnustamatta jättämistä tai asetuksen 28 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitetun täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan menettelyn lykkäämiselle muutoksenhakutuomioistuimessa, kun täytäntöön panevassa jäsenvaltiossa haetaan muutosta tuomion antaneen jäsenvaltion lapsen huolto-oikeutta koskevaan tuomioon, jota on haettu täytäntöön pantavaksi, ja kun täytäntöön paneva jäsenvaltio on kansainvälisesti toimivaltainen käsittelemään tämän muutoksenhaun?

⁽¹⁾ EUVL L 338, s. 1.

Valitus, jonka HIT Groep BV on tehnyt 25.9.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-436/10, Hit Groep v. komissio, 15.7.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-514/15 P)

(2015/C 398/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: HIT Groep BV (edustajat: advocaat G. van der Wal ja advocate L. Parret)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- hyväksymään kantajan kanneperusteet, kumoamaan valituksenalaisen tuomion, toteamaan kantajan riidanalaisesta päätöksestä ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen perustelluksi ja kumoamaan riidanalaisen päätöksen⁽¹⁾ kantajaa koskevilta osin, erityisesti 1 artiklan 9 kohdan b alakohdan, 2 artiklan 9 kohdan ja 4 artiklan 22 kohdan, toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 9 kohdassa kantajalle määrätyn sakon tai alentamaan sitä harkintansa mukaan, tai ainakin kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee asian uudelleen ottaen huomioon unionin tuomioistuimen nyt käsiteltävässä asiassa antaman tuomion

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa, mukaan lukien asianajokulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- a) Valituksenalaisen tuomion 174–188 ja 228 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti ja tehden oikeudellisen virheen tai ilman riittäviä tai ymmärrettäviä perusteluja ja rikkoen SEUT 296 artiklan toista kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan⁽²⁾ (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, asetuksen N:o 1/2003⁽³⁾ 23 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 7 artiklan 1 kohtaa ja perusoikeuskirjan 49 artiklaa ja loukaten yleisiä oikeusperiaatteita, erityisesti suhteellisuusperiaatetta, että vastaaja saattoi ottaa huomioon kantajan tilikauden 2003 vahvistaakseen asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisessa alakohtaan mukaisen sakon enimmäismäärän, ja unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kantajan kanteen ja velvoitti sen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- b) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja rikkoi SEUT 296 artiklan toista kohtaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja 49 artiklan 3 kohtaa ja loukkasi yleisiä oikeusperiaatteita, erityisesti suhteellisuusperiaatetta, kun se ei lausunut vastaajan kantajalle määräämän sakon oikeasuhteisuudesta, se ei (ainakaan) ole perustellut päätöstään tältä osin tai perustelut eivät ole riittävät (ymmärrettävät) ja se hylkäsi virheellisesti kantajan kanteen ja velvoitti sen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi (nyt käsiteltävässä asiassa), ei ole hyväksyttävää ja muodostaa oikeudellisen virheen poiketa asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisesta alakohtasta. Tällainen poikkeaminen – eli tilikauden 2003 huomioon ottaminen edellisen tilikauden (2009) sijasta tätä säännöstä sovellettaessa – on tämän säännöksen ja sillä tavoitellun päämäärän vastaista. Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisella alakohtalla pyritään välttämään se, että tätä enimmäismäärää suuremman sakon määrääminen ylittäisi yrityksen maksukyvyyn sinä päivänä, jona sen todetaan olevan vastuussa rikkomisesta ja jona komissio määrää sille sakon. Tällä säännöksellä taataan suhteellisuusperiaate, jota ei enää noudateta, jos säännöksen sanamuodosta poiketaan.

Poikkeaminen tästä säännöksestä (sen sanamuodosta) on (nyt käsiteltävässä asiassa) myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 49 artiklan sekä suhteellisuusperiaatteen (laillisuusperiaate ja lex certa-periaate) vastaista.

Unionin tuomioistuin on antanut tuomiot, joissa poikkeaminen asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nimenomaisesta sanamuodosta sallitaan (Britannia Alloys, C-76/06 P, EU:C:2007:326 ja 1. garantovaná, C-90/13 P, EU:C:2014:326), (selvästi) niiden tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen, joista kantajalle on määrätty sakko. Tämän oikeuskäytännön soveltaminen taannehtivasti olisi siis Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan 49 artiklan vastaista.

Vaikka poikkeaminen asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta voidaan (ehkä) sallia poikkeuksellisissa tapauksissa, se edellyttää yksityiskohtaisia perusteluja, jotka puuttuvat tai ovat riittämättömiä valituksenalaisessa tuomiossa SEUT 296 artiklan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan vastaisesti.

Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen edellyttää sitä, että (aina) kun asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta poiketaan, unionin tuomioistuimet valvovat (tämän jälkeen), noudatetaanko sakolla tämän säännöksen tavoitetta ja suhteellisuusperiaatetta, mitä unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa (eikä komissio riidanalaisessa päätöksessä) tai sitä ei ole ainakaan perusteltu tai perusteltu riittävästi.

⁽¹⁾ SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annettu komission päätös K(2010) 4387 lopullinen, sellaisena kuin se on muutettuna 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 364, s. 1.

⁽³⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH ovat tehneet 25.9.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-465/12, AGC Glass Europe ym. v. komissio, 15.7.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-517/15 P)

(2015/C 398/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH (edustajat: advocaat L. Garzaniti, advocate A. Burckett St Laurent ja advokat F. Hoseinian)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 15.7.2015 antaman tuomion T-465/12, AGC Glass Europe ym. v. komissio